

8. neděle v mezidobí

2. březen AD 2014

číslo 9.

ročník IX.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Hospodin se mě zastal, vyvedl mě na volné prostranství,
vysvobodil mě, protože mě má rád. (Žl 18,19-20)

1. čtení: Iz 49,14-15

2. čtení: 1 Kor 4,1-5

Ev.: Mt 6,24-34

Žalm 62 **V Bohu jen odpočívej, má duše.**

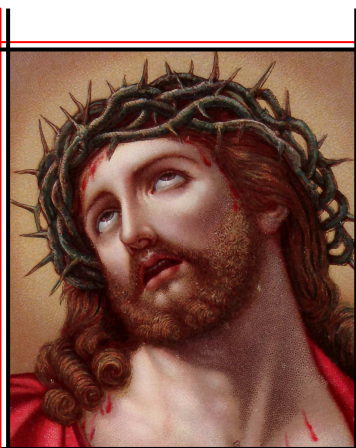
POPELEČNÍ STŘEDA

Popeleční středou vstupují věřící do čtyřicetidenního postního období, které je přípravou na oslavu Velikonoc. V liturgickém kalendáři katolické církve je to středa, která předchází první neděli postní a označuje začátek postní doby. Datum Popeleční středy je pohyblivé a se odvíjí od data Velikonoc.

Zavedení „popleční středy“ se datuje někdy do 6.-7. století, kdy byl začátek postního období přeložen z 1. neděle postní na předcházející středu, aby se z postní doby vyčlenily jednotlivé neděle, které nejsou chápány jako postní den.

Již od konce 11. století se na Popeleční středu uděluje popelem znamení kříže na čelo (= popel) s formulí: „Pamatuj, že prach jsi a v prach se obrátíš“ (srov. Gn 3,19), nebo „Obrát se a věřte evangeliu“ (Mk 1,15). Přijetí popelce je znamením kajivosti převzatým z biblické tradice a uchovávaným v církvi až do dnešní doby. Symbolicky se tak naznačuje stav člověka, který vyznává před Bohem svůj mnohdy špatný život, své nepravosti, svůj hřích a vyjadřuje vůli vnitřně se obrátit s nadějí, že mu Bůh odpustí. Popel, symbol smrti a nicotnosti, se získává ze spálených palmových a olivových ratolestí (ev. „kočiček“ – v našich krajích) posvěcených v předešlém roce na Květnou neděli.

„Při udělování popelce se říká: „Pamatuj, že jsi prach a v prach se obrátíš“ (srov. Gen 3,19) anebo opakuje Ježíšovu pobídku: „**Čiň pokání a věř evangeliu**“ (srov. Mk 1,15). Jak důležité je slyšet a přijmout tyto výzvy právě v této naší době! Jsme omezenými tvory, hříšníky, kteří ustavičně potřebují pokání a obrácení. Soudobý člověk, který deklaruje svou totální nezávislost na Bohu, se stává otrokem sebe samého a často se ocitá v neutěšené izolaci. Výzva k obrácení je

Ecce Homo

proto pobídkou k návratu do náruče Boha, něžného a milosrdného Otce, k důvěrnému odevzdání se Mu.“ (Benedikt XVI.)

I když to většinou rodiče či učitelé myslí jako povzbuzení, abychom se nepřestali snažit posouvat se dopředu, funguje to jinak. Spousta lidí uvízne v zajetí představy, že budou mít nějakou hodnotu, až budou dokonalí. Ruku v ruce s tím jde trvalá vnitřní nespokojenost se sebou. Někdo to dotáhne k dokonalosti, získá jakousi alergii na chyby a nedostatky a stane se nesnesitelně kritickým k sobě i k druhým.

Nevhání nás do podobné pasti i Ježíš svou výzvou, abychom byli dokonalí? Je tu jeden podstatný rozdíl. Ježíš neříká, že budeme přijatelní a budeme za něco stát, až budeme dokonalí, ale ujišťuje nás, že nebeský Otec nás přijal za vlastní, že pro něj máme obrovskou hodnotu už teď. Toto Otcovo přijetí nás naopak vysvobozuje z pasti potřeby dokonalosti, abychom mohli dorůstat do Boží dokonalosti ve svobodě a s radostí.

Vnitřní pokání křesťana může mít velmi rozmanité projevy, které se vhodně uzpůsobují podle potřeb doby. Tradičními a staletými osvědčenými prostředky pokání jsou: modlitba, odříkání – „půst“ a „almužna“ – tedy dobrodiní činěné ve prospěch těch, kdo jsou na tom hůře než my. Vedle klasických forem se v současné době v řadě zemí rozšiřuje např. „ekologický půst“ – omezení zbytečných jízd autem apod. Vždy ovšem půst vychází z biblické a církevní tradice a je zaměřen na zkvalitnění vztahu k Bohu, k druhým lidem i k sobě samému, a tím může ve svých důsledcích vést i ke zlepšení života a atmosféry v celé společnosti.

Na Popeleční středu se po evangeliu žehná popel a přítomným se jím dělá na čele znamení kříže. Popel symbolizuje obrácení. Má nám připomínat, že jsme prach a v prach se obrátíme, jak zní stará formule při udělování popelce.

Popele se dříve užívalo i jako čistícího prostředku. Toto znamení nás tedy vybízí, abychom vstoupili do postní doby vědomě a prožívali ji jako čas vnitřního očišťování. Máme zapotřebí důkladně pročistit všechno, co se za celý rok proplížilo do našeho srdce a poskvřnilo je.

Požehnaný popel tak zjevně proniká do jejich podvědomé touhy po novém začátku a po tom, aby bylo z jejich nitra vypáleno všechno, co jim brání skutečně žít. Je to smysluplné znamení jejich touhy obrátit se od cest, které nevedou dál, změnit smýšlení a vidět věci takové, jaké skutečně jsou.

KOUTEK PRO DĚTI

26. Izraelský národ se během let v Egyptě rozrostl

Izraelité se zabydleli v Egyptě. Mezitím se na trůně vystřídal mnoho faraónů. Jeden z nich však Izraelity neměl rád a bál se jich. Rozhodl se, že z Izraelitů udělá své otroky.

Jakub se se svými syny a jejich rodinami zabydlel v egyptské zemi. Hospodin jim žehnal. Měli dostatek jídla i místa, na kterém mohli spokojeně pást velká stáda ovcí, koz a jiného dobytka. Žilo se jim krásně, a tak zapomněli na zemi Kanaán, kterou jim Hospodin dal, aby se do ní vrátili a v ní šťastně žili. Pomalu zapomínali i na to, že se tak mají dobře díky Hospodinovu požehnání.

Uplynulo mnoho let. Umřel starý Jakob, bohatý a moudrý Josef i všichni jeho bratři. Jakobova rodina, které se říkalo Izraelité, stále bydlela v Egyptě. Izraelité však nebyli u Egyptanů ani trochu oblíbeni. Dostali od nich posměšnou přezdívku „Hebrejové“, to znamená „lidé z druhé strany“, tedy cizáci, kteří vypadají jinak než oni. Hebrejové měli skutečně jiné, tmavší tváře, nosili jiné oblečení, měli jiné zvyky, mluvili jinou řečí a hlavně věřili v jediného Boha Hospodina. Egyptané si představovali, že bohů je mnoho a mají lidskou či zvířecí tvář a každý z nich se stará o rozdílný úkol. Za největšího a nejdůležitějšího boha považovali faraóna. Tomu se klaněli a vzdávali mu úctu.

Hospodin Izraelitům žehnal, rodilo se jim stále mnoho dětí. Jenže z Izraelitů žijících v Egyptě, kterým se dařilo a bylo jich čím dál více, neměl radost nový vládce Egypta - faraón. Přepadl ho strach: „Těchto Hebrejů bude co nevidět více než nás Egyptanů! Co když se z izraelských chlapců, až vyrostou, stanou silní vojáci a ve válce se spojí s našimi nepřáteli?! Co s námi bude?“ Faraón si proto lámal hlavu, co by Izraelitům provedl, aby k něčemu takovému nedošlo. Takto přemýšlel: „Mám je vyhnat ze země? Ne, to by bylo nemoudré. Zbavil bych se užitečných poddaných.“ Faraón chtěl Izraelity využít ke svému prospěchu. Pak si řekl: „Uděláme z nich naše otroky. Budou muset dělat těžkou práci - stavět vlastníma rukama města s vysokými budovami. Určitě se jim pak nebude rodit tolik dětí.“ Jak hloupý byl faraón; myslel si, že díky svým nápadům zabrání Hospodinu, aby Izraelitům žehnal a chránil je.

Faraón přímo zuřil, zeje Izraelitů čím dál více. Byl sice bohatší než oni, měl krásný palác, zlaté náramky, spoustu služebníků, jeho bohatství bylo ale ve věcech. Izraelité byli bohatí jinak. Narodila se jim spousta dětí a měli Hospodinovo požehnání a to je mnohem větší bohatství než všechno faraónovo zlato a stříbro. I my se můžeme společně radovat jeden ze druhého, z toho, že máme sourozence, kamarády, že si můžeme společně hrát apod. Vždyť to, že se máme rádi a je nám spolu dobře, je vzácnější, než kdybychom měli třeba kolo ze zlata nebo značkové oblečení.

☺hlášky:

- Příspěvky na TV Noe a rádio Proglas v Černotíně vybírá paní Kaňovská.
- V týdnu bude první pátek v měsíci, proto budu navštěvovat nemocné a také budu adorace a zpovídání.
- Popeleční středa je dnem přísného postu, kdy platí zdrženlivost od masa a újma v jídle (zdrženlivost od masa zavazuje od 14 let, újma v jídle od 18 do 60 let). Tímto dnem nám začíná postní doba! Trvá 40 dní, nepočítají se neděle (proto se začíná ve středu před první nedělí postní). Celá postní doba je časem, v němž se církev zvláště věnuje kajcnosti.
- Také v letošní postní době se můžeme zapojit do postní almužny. Můžete si vzít papírovou pokladničku, do které střídejte. Pamatujme na vdovu z Evangelia, kterou Ježíš pochválil, i když vhodila jen asi dva haléře. Příklad: když Vám v obchodě vrátí drobné, tak je můžete vhodit do pokladničky, děti místo lízátka či čokolády mohou daný obnos věnovat na potřebné (tak se učí solidaritě).
- Setkání bířmovanců proběhne v pátek v 19⁰⁰ hod. na faře v Hustopečích.
- Florbalový turnaj pro ministranty proběhne v sobotu 8. března v Bělotíně. Program začne v 8⁰⁰ hod. mší svatou v kostele a v 9⁰⁰ hod. zahájíme turnaj v tělocvičně ZŠ. Kolem 14³⁰ je předpokládané vyhlášení výsledků.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 2. 3. do 9. 3. 2014

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 2. 3. 8. neděle v mezidobí Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Špičky	9:30	Za † Annu Schindlerovou k nedožitým 60 narozeninám a rodiče z obou stran
	Bělotín	11:00	Za Trudu Číhalovou
Pondělí 3. 3. <i>sv. Kunhuta</i>	Špičky	16:30	Za † Františka Prokla, manželku, syna, rodiče a živou rodinu a dvo
Středa 5. 3. Popeleční středa <i>den přísného postu</i>	Černotín	16:30	Za živou a † rodinu Suchánkovu a Bergerovu a dvo
	Hustopeče	18:00	Za Miladu a Karla Sedláčkovy, jejich rodiče a živou rodinu Za Marii a Aloise Vránovy, jejich rodiče a za bratra a synovce a živou rodinu
Čtvrtek 6. 3. <i>sv. Evagrius</i>	Bělotín	16:30	Za † rodiče, švagrovou a živou rodinu Hanákovu
Pátek 7. 3. <i>sv. Perpetua a Felicita</i>	Hustopeče	16:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>
		16:30	Za † maminku Anežku Šindlerovou a jejího manžela, manželku Martu, snachu Romanu a živou rodinu Za Bohumila Kubeše, syna, sourozence a rodiče z obou stran a za živou a † rodinu Janákovu, Staňkovu, Frydrychovu a dvo
Sobota 8. 3. <i>sv. Jan z Boha</i>	Špičky	16:00	Za † Vlastimilu Kuchařovou, rodiče a živou rodinu
Neděle 9. 3. 1. neděle postní	Hustopeče	8:00	Za † Františku Zemánkovou a živou rodinu
	Černotín	9:30	Za † Vojtěcha Hendrycha při nedožitých 70 narozeninách, živou rodinu a dvo
	Bělotín	11:00	Za † rodiče Václava a Marii Dvorské a živou rodinu
	Hustopeče	14:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>

Sbírky z neděle 23. II.: Hustopeče 10.010 Kč, Špičky 1.423 Kč, Černotín 3.681Kč a Bělotín 3.900 Kč.
Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplat'.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614 a 📠 stabil: 581 626 040

Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/